

Pif, Paf, Puf

după Cezar Petrescu

Pif era băiatul, Paf era **paiața**, Puf era cățelul. Tustrei erau prieteni buni.

La începutul verii au venit în oraș bunicii lui Pif. Amândoi îl iubesc mult. Îl vor aduce pe Pif la țară, unde n-a fost niciodată.

- Ce spui, Pifișor? Vrei să te joci în leagăn? Să te plimbi călare? Să mergi la scăldat? Întrebă bunica.

Dacă despre asta e vorba, atunci **nu** mai **încap** **vorbă** că merge. Dar nu-și poate lăsa prietenii.

-Îi luăm cu noi și pe Pif și Puf, zise băiatul.

-Bine, numai să vedem dacă o să le placă...

-Fii fără grijă, bunico, ce îmi place mie, le place și lor. De aceea nici nu ne despărțim vreodată.

Vocabular:

paiață = (aici) marionetă, păpușă

nu încapă vorbă = este sigur

Citește!

1. Citește textul în gând, apoi cu voce tare.

2. Citește enunțurile care:

- ❖ oferă informații despre Pif, Paf și Puf
- ❖ enumeră locurile pe unde își va petrece timpul Pif

Răspunde la întrebări!

1. Care sunt personajele textului?
2. Cine erau Pif, Paf și Puf?
3. Cine l-a vizitat pe Pif? De ce?
4. Ce putea face Pif la țară!
5. Ce le spune Pif bunicilor?